

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819010265
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819010265.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a JUDr. Bc. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júla 2020, v trestnej veci proti B. Z., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 3T/77/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/77/2019 zo dňa 20.11.2019 bol obžalovaný B. Z. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1,2 písm.a/ Tr.zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 38/2019 Z.z., na tom skutkovom základe, že

dňa 28.02.2019 o 14.05 h viedol osobné motorové vozidlo zn. B. W., A.: Y-XXXCJ, B. Y. V. V. T., kde v S. s Q. ulicou nerešpektoval dopravnú značku „Stoj, daj prednosť v jazde“ a z vedľajšej cesty vošiel na hlavnú cestu, čím porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 20 ods. 1 Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, kde došlo k zrážke s osobným motorovým vozidlom zn. W. H., A.: Y-XXXCG, ktoré išlo po hlavnej ceste smerom na W. X., pričom spolujazdec v osobnom motorovom vozidle zn. W. H. - I. O. utrpel trieštivú zlomeninu dolnej až strednej časti ľavej ramennej kosti s posunutím úlomkov, s dobou liečenia najmenej 16 týždňov.

Za to bol obžalovanému B. Z. podľa § 157 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. s prihladnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Tr.zák. a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. súd výkon tohto trestu podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť liečebné náklady spojené s vynaloženou lekárskou starostlivosťou B. G. V., U.. W., V.W. D. X, XXX XX O.-Q. Č. V., H.: XX XXX XXX, G. Q.. B. Q., na účet vedený v Štátnej pokladnici číslo: W., B.: XXXXXXXXXXXX, S.: XXXX, vo výške 1.725,13 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd poškodenú B. G. V.Ď., U.. W.. so zvyškom nároku na náhradu spôsobenej škody odkázal na civilný proces.

V zákone stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania navrhol odvolaciemu súdu, aby tento uložil obžalovanému B. Z. popri už uloženom treste odňatia slobody aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Okresný prokurátor tento svoj návrh odôvodnil tým, že okresný súd vo veci vykonal podrobné dokazovanie, správne vyhodnotil skutkový stav, správne vzhľadom na osobu obžalovaného B. Z. mu uložil podmienený trest odňatia slobody, ale nedostatočne zhodnotil stupeň nebezpečnosti jeho konania, keď mu neuložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Súd neuložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov obžalovanému B. Z. hlavne preto, že v súčasnej dobe riadne pracuje, je živnostníkom, pričom konania sa nedopustil pod vplyvom alkoholu, preto súd nepovažoval za potrebné v danom prípade ukladať trest zákazu činnosti.

Podľa názoru odvolateľa okresný súd sa však pri určovaní druhu trestu a jeho výmery neriadil dôsledne ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák., kde je nepochybné, že u obžalovaného došlo k závažnému porušeniu pravidiel cestnej premávky, predovšetkým ustanovení § 4 ods. 1 písm. c), § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, pretože v križovatke nerešpektoval dopravnú značku „Stoj, daj prednosť vjazde!“ a z vedľajšej cesty vošiel na hlavnú cestu, zapríčinil dopravnú nehodu a ťažkú ujmu na zdraví inej osoby.

Súd pochybil, keď neuložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, pretože účelom trestu je, aby uložený trest pôsobil nielen na samotného páchatel'a, ale aj ostatných členov spoločnosti a je potrebné zabezpečiť ochranu spoločnosti pred takýmito páchatel'mi.

V ďalšom odvolateľ poukázal na výpis z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného B. Z., z ktorej vyplýva, že v štyroch prípadoch porušil pravidlá cestnej premávky, kedy mu za tieto porušenia bola uložená aj sankcia.

S poukazom na vyššie uvedené preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd, zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Rožňava a rozhodol v intenciách tohto odvolania.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný B. Z., ktorý uviedol, že počas celej doby uvádzal skutočnosti, ako sa nehoda stala a svoje konanie oľutoval. Navrhoval viacero doplnení dokazovania, hlavne rekonštrukciu na mieste činu, no táto mu stále bola zamietnutá. Je možné len predpokladať, že keby sa bol pozrel do zrkadla ešte raz, tak by auto videl. Pred vojením do križovatky riadne podľa predpisov v križovatke zastavil tak, ako to má na mysli dopravná značka C 2 Stoj, daj prednosť v jazde. Po tom ako zastavil, sa presvedčil, či niečo nejde. Nič nešlo, tak sa pohol. Ani znalec v znaleckom posudku nekonštatoval, aby bol porušil toto ustanovenie zákona a na uvedenej dopravnej značke nezastavil. Znalec len konštatoval, že keby sa bol pozrel do zrkadla ešte raz, tak by auto bol zbadal a tak by bol dopravnej nehode zabránil. Zákon ale nepozná pojem: „pozrieť sa ešte raz“. To dokedy by sme sa museli pozeráť do zrkadla a kedy by sme sa vlastne mohli pohnúť.

V ďalšom obžalovaný B. Z. poukázal na dve dôležité veci, a to že znalec konštatoval, že druhé vozidlo išlo rýchlosťou 55 km/h, teda vodič porušil zákon a vedomý si svojej viny, resp. spoluviny, nežiadal náhradu spôsobenej škody. V znaleckom posudku je zároveň uvedené, že vodič W. H. by dopravnej nehode zabránil v tom prípade, ak by išiel rýchlosťou menšou ako je povolená max. rýchlosť 50 km/h.

Z uvedeného možno konštatovať, že aj keď obaja dodržia predpisy a teda vodič jedného motorového vozidla zastaví na značke Stoj, daj prednosť vjazde a druhý dodrží maximálne povolenú rýchlosť, tak k nehode dôjde.

Na podklade takto zisteného skutkového stavu vyplýva, že križovatka je zle vyriešená, lebo ak všetci dodržia dopravné predpisy, môže sa stať, a aj sa to stalo, že k dopravnej nehode dôjde a potom je nutné konštatovať, že niekto dopravnú nehodu spôsobil, čo je aj pravda. Nik sa ale nezaoberal myšlienkou, že nehodu nemusel spôsobiť žiaden vodič, ale k nehode došlo pre zlé vyriešenie križovatky. Lebo ak by bola maximálna rýchlosť znížená na 40 km/h a všetci by dodržali predpisy, tak by k žiadnej nehode nedošlo.

Keďže súd niekoho musel uznať vinným z dopravnej nehody a bol som to ja, hoci nič neporušil, len sa opätovne nepozrel do zrkadla, tak má za to, že Okresný súd v Rožňave správne vyhodnotil túto situáciu a neuložil mu trest zákazu viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Obžalovaný B. Z. záverom vyslovil nesúhlas s konštatovaním prokurátora, že sa nevenoval vedeniu vozidla a že nedal prednosť v jazde vozidlu idúcemu po hlavnej ceste. Vozidlo na hranici križovatky riadne zastavil a pohl sa vtedy, keď v zrkadle nikoho nevidel. Prednosť možno dať len niekomu, koho reálne v danom čase možno na ceste vidieť. Sám znalec konštatoval, že v čase, keď obžalovaný začínal vchádzať do križovatky, prichádzajúce vozidlo poškodeného vidieť nemohol. A to, že sa „ešte raz“ nepozrel do zrkadla nie je nevenovanie sa vedeniu vozidla. Preto si myslí, že súd v tomto smere zohľadnil všetky takto získané dôkazy a správne rozhodol o neuložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

K odvolaniu okresného prokurátora sa obžalovaný B. Z. vyjadril aj prostredníctvom svojej obhajkyne, pričom uviedol, že uloženie aj ďalšieho trestu v podobe zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, by neprimerane zasiahlo do možnosti pracovať a zabezpečovať finančné prostriedky pre rodinu, a to družku a dvojročnú dcérku. Jeho zamestnaním je práca na živnosť a denná donáška jedál pre rôzne spoločnosti. K tejto práci nevyhnutne potrebuje denne viesť motorové vozidlo, ktorým uskutočňuje donášku jedál v centre mesta Y.. Okrem uvedeného poukázal, že družka má vážne kardiologické problémy, pre ktoré musia často navštevovať lekárov v nemocnici nachádzajúcej sa v S.H. - Š..

Aj napriek tomu, že svoju vinu uznal a že sa v odvolacom konaní jedná len o posudzovanie trestu na základe odvolania prokurátora, dovolil si poukázať na tú skutočnosť, že nebolo dostatočne preukázané, že nerešpektoval značku „Stoj daj prednosť v jazde“. Riadne s vozidlom zastavil pre uvedenou značkou a pomaly sa pohl do križovatky a zo žiadnej výpovede a ani iným zisťovaním nebola táto skutočnosť, resp. jeho pochybenie preukázané. Práve naopak, z výpovede účastníkov auta, ktoré riadil vodič po hlavnej ulici vyplýva, že vodič vozidla nevenoval pozornosť dostatočne riadeniu motorového vozidla, lebo na prekážku na ceste ho upozornil až spolujazdec, a to zo zadného sedadla, ktorý na neho zakričal, aby dával pozor.

Z vyššie uvedených dôvodov je preto toho názoru, že uvedený trest odňatia slobody na 12 mesiacov s podmieneným odkladom trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov je príliš prísny trest vzhľadom na všetky okolnosti predmetnej trestnej veci a vzhľadom na to, že urobil vyhlásenie o vine.

Okresný prokurátor vo svojom odôvodnení odvolania zo dňa 20.12.2019 uviedol, že pri ukladaní trestu súd pochybil v tom, že neuložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, pretože účelom trestu je, aby uložený trest pôsobil nielen na samotného páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti a je potrebné zabezpečiť ochranu spoločnosti pred takými páchatel'mi.

K uvedenému argumentu uviedol, že v zmysle názoru uvedeného v Náleze Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 a článku 49 ods. 3 Charty základných ľudských práv Európskej únie „by v záujme rešpektovania požiadavky primeranosti trestu bolo žiaduce, aby sa zákonodarca do budúcnosti vysporiadal so všeobecne rozšírenou zjednodušenou mylnou predstavou, v zmysle ktorej prísne trestanie predstavuje zaručený recept na zníženie kriminality, pričom páchatel' by mal byť potrestaný nie ako občan majúci základné práva a slobody, ale ako nepriateľ spoločnosti.

Je totiž neospravedliteľné, aby právo páchatel'a na primeraný trest zodpovedajúci jeho trestnému činu bolo obetované kolektívnemu spoločenskému záujmu bezpečnosti, pričom zahraničné kriminologické a penologické výskumy navyše celkom presvedčivo preukazujú, že neprimerané sprísňovanie trestnej represie, ktoré obvykle pod vplyvom médií a vysokej miery punitivity obyvateľstva predstavuje produkt emocionálnej a populistckej trestnej politiky, neprispieva k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality.

Ústavný súd v článku IV. D bod 12 a 13 citovaného rozhodnutia rovnako zdôraznil, že teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne ale domoralizujúco, a zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom

individuálnej prevencie, ale potrebou odstrašiť verejnosť ukladaním prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie.

Na podklade vyššie uvedených dôvodov preto obžalovaný B. Z. navrhol, aby odvolací súd spravodlivo posúdil všetky okolnosti týkajúce sa predmetnej trestnej veci, nevyhovel návrhu prokurátora a rozhodnutie Okresného súdu Rožňava potvrdil.

Na podklade odvolania okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku v rozsahu podaného odvolania odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom konania, pri zachovaní zákonnosti vykonávania dôkazov zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci samej.

Obžalovaný B. Z. pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o vine, ktoré je neodvolateľné a ani riadnym opravným prostriedkom nenapadnuteľné. Z tohto dôvodu odvolací súd svoju rozhodovaciu činnosť zameral na argumenty uvádzané v odvolaní okresného prokurátora, ktorý podaným odvolaním sa domáhal okrem už uloženého trestu uložiť obžalovanému B. Z. aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu odvolania okresného prokurátora ani odvolací súd nezistil také pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, aby bolo potrebné tomuto vyhovieť.

Samotná skutočnosť, že obžalovaný B. Z. má v karte vodiča štyri záznamy ešte neznamená, že pri posudzovaní otázky o ukladaní trestu v teraz posudzovanom prípade, by bolo potrebné obžalovanému B. Z. ukladať na dosiahnutie účelu trestu, a to predovšetkým z dôvodov generálnej prevencie, aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ako sa odvolaním domáha okresný prokurátor.

Pozornosti odvolacieho súdu neušlo opakovane vytykané riešenie dopravnej situácie v križovatke, kde došlo k dopravnej nehode. Z pohľadu vodiča na vedľajšej ceste tak, ako tomu bolo aj v prípade posudzovanej dopravnej nehody, vodičovi vo výhlade bránia husté porasty, ako aj oplštenie nehnuteľností. Za týmto účelom na náprotivnej strane bolo osadené panoramatické zrkadlo, aby sa uľahčil prejazd vozidiel vchádzajúcich do križovatky z vedľajšej cesty. Rovnako nie je možné opomenúť ani zistenia znalca z odboru cestnej dopravy, že poškodený U. Q. s motorovým vozidlom premával v obci rýchlosťou vyššou, ako je rýchlosť povolená a túto rýchlosť prekročil o cca 12 km/hod. Navyše poškodený U. Q. s vozidlom jazdil do kopca a až keď bol od miesta zrážky cca 27 metrov mal možnosť rozpoznať, že z pravej strany, teda z vedľajšej cesty, vchádza do križovatky vozidlo vedené obžalovaným B.Á. Z., pričom z dôvodu prekročenia rýchlosti už dopravnej nehode nedokázal, a to aj napriek intenzívnemu brzdeniu zastaviť.

Za takejto dopravnej situácie by bolo naozaj neprimerane prísne trestať obžalovaného B. Z. aj ukladaním trestu zákazu činnosti, ako sa toho domáha okresný prokurátor, nakoľko nebolo možné nezohľadniť určitú spoluvinu vodiča poškodeného motorového vozidla, ako aj celkové nevyhovujúce riešenie rozhladu v predmetnej križovatke, resp. aj doposiaľ dopravným analytikom neriešenú otázku o prípadnej úprave rýchlosti v kritickom úseku cesty.

Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní okresného prokurátora okrem už vyššie uvedeného v celom rozsahu sa stotožnil s argumentmi okresného súdu uvádzanými v odôvodnení rozsudku, ale predovšetkým z argumentmi samotného obžalovaného B. Z. uvádzanými v jeho vyjadrení k odvolaniu prokurátora, a to či ich uvádzal prostredníctvom obhajkyne, resp. sám. V podrobnostiach odvolací súd na ne poukazuje a v celom rozsahu si ich osvojuje.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie modifikovať, preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.